

เจตคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมจังหวัดสมุทรสาครต่อการนำคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (THE ATTITUDE OF SAMUTSAKHON'S CRIMINAL JUSTICE PERSONNEL TOWARD JUVENILE RAPE CASES IN THE MEDIATION SYSTEM)

ศศิธรดา จันทรกุล 4837093 SHCJ/M

ศส.ม. (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สุณีย์ กัลยะจิตร, Ph.D., อุณิษา เลิศโคตรสกุล, Ph.D., อาภาศิริ สุวรรณานนท์, Ph.D.,

บทคัดย่อ

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “เจตคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมจังหวัดสมุทรสาครต่อการนำคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท” เพื่อศึกษาเจตคติของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมของจังหวัดสมุทรสาครต่อการนำคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท โดยประชากรในการศึกษาวิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 190 คน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามบุคลากร จำนวนรวมทั้งสิ้น 190 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ T-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: ANOVA)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ภูมิหลังของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุต่ำกว่า 30 ปี สถานภาพสมรสมากที่สุด โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และไม่จบเนติบัณฑิตไทย บุคลากรส่วนใหญ่เป็นพนักงานสอบสวน หนายความ และผู้พิพากษาสมทบตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมอยู่ระหว่าง 1 – 3 ปี และ 10 ปีขึ้นไป โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 40,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่เคยรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท บุคลากรส่วนใหญ่มีเจตคติเห็นด้วยต่อการนำคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท แต่ต้องคำนึงถึงพฤติกรรมและความรุนแรงในการกระทำความผิด ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำผิดและผู้เสียหาย และความประสงค์ของผู้เสียหายเป็นหลัก เพื่อการแก้ไขและป้องกันในอนาคต โดยเห็นว่าเป็นการให้โอกาสแก่เด็กและเยาวชนได้กลับตนเป็นคนดีของสังคม และทำให้ผู้ปกครองทั้งสองฝ่ายเข้าใจกันมากขึ้น อันจะนำมาซึ่งความสงบสุขและความสามานฉันท์ แต่ไม่แน่ใจว่าระบบไกล่เกลี่ยจะทำให้ผู้กระทำความผิดมีความสำนึก และผู้เสียหายเสียเปรียบหรือไม่ พบว่า ภูมิหลังส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา การจบเนติบัณฑิตไทย อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ที่แตกต่างกันมีผลต่อเจตคติในการนำคดีข่มขืนกระทำชำเราของเด็กและเยาวชนเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเรื่องเดียวกันนี้แต่เป็นการทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยควรที่จะศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมเฉพาะกลุ่ม นอกจากนี้ควรศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการนำคดีอาญ่อื่นๆ เข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการไกล่เกลี่ยให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรมของไทยต่อไป

THE ATTITUDE OF SAMUTSAKHON'S CRIMINAL JUSTICE PERSONNEL TOWARD JUVENILE RAPE CASES IN THE MEDIATION SYSTEM

SASIWORADA CHANTARAKUL 4837093 SHCJ/M

M.A. (CRIMINOLOGY AND CRIMINAL JUSTICE)

THESIS ADVISORS: SUNEE KANYAJIT, Ph.D.,
UNISA LERDTOMORNSAKUL, Ph.D., APASIRI SUWANNANON, Ph.D.,

ABSTRACT

The study investigated the attitude of Samutsakhon's criminal justice personnel related to juvenile rape cases in the mediation system. 190 respondents were surveyed by applying a quantitative approach using a questionnaire as the instrument for data collection. Statistical applications were t-test and One-way ANOVA.

It was found that most of the personnel were male and less than 30 years of age. Most were married with a bachelor's degree and were yet to become a Thai Bar Association Graduate. In descending order, most were interrogation officers, lawyers, and associate judges. Their work experiences were 1-3 years or more than 10 years; earning as income of 10,000-40,000 Baht a month on average. Most acknowledged information of the mediation system.

Most personnel agreed with bringing juvenile rape case into the mediation system but it was necessary to consider the actions and violence of the offense, and relation between the offender and the victim; key was the intention of the victim. This was for correction and prevention in the future in order to provide an opportunity for juveniles to be rehabilitated and return to society as good citizens. Also, it helped parents of both parties to understand each other, better leading to peace and reconciliation. However, it was uncertain whether the mediation system would encourage offenders to admit fault or be disadvantageous to the victims.

It was found also that different backgrounds on gender, age, status, education, graduation status from the in Thai Bar Association, occupation, monthly income, and acknowledgement of the mediation system affected attitude of bringing the juvenile rape case into the mediation system by statistical significance of 0.05.

It is recommended that future research should use a qualitative approach to gain clearer results by investigating the opinion of the criminal justice personnel in stratified groups. In addition, research should be conducted on factors affecting other criminal cases in the mediation system for improving and developing better accountability of the mediation system and for further benefits of the Thai criminal justice administration.

KEY WORDS: ATTITUDE / CRIMINAL JUSTICE PERSONNEL /
JUVENILE RAPE CASE / THE MEDIATION SYSTEM

181 pp.